

32001R0539

2001 3 21

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 81/1

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 539/2001

2001 m. kovo 15 d.

nustatantis trečiųjų šalių, kurių piliečiai, kirsdami išorines sienas, privalo turėti vizas, ir trečiųjų šalių, kurių piliečiams toks reikalavimas netaikomas, sąrašus

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 62 straipsnio 2 dalies b punkto i papunktį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Pagal Sutarties 62 straipsnio 2 dalies b punktą Taryba turi priimti taisykles dėl vizų numatomiems atvykimams, kurių trukmė neviršija trijų mėnesių, ir dėl to būtina nustatyti sąrašą tų trečiųjų šalių, kurių piliečiai, kirsdami išorines sienas, privalo turėti vizas, o taip pat tų šalių, kurių piliečiams toks reikalavimas netaikomas. 61 straipsnis nurodo šiuos sąrašus kaip vieną iš šalutinių priemonių, kurios yra tiesiogiai susijusios su laisvu asmenų judėjimu laisvės, saugumo ir teisingumo srityje.
- (2) Šis reglamentas kyla iš Šengeno *acquis* pagal Protokolą, integruojantį jį į Europos Sąjungos sistemą, toliau vadinamą „Šengeno protokolu“. Jis nekeičia valstybių narių įsipareigojimų, kylančių iš *acquis*, kaip tai yra nurodyta 1999 m. gegužės 20 d. Tarybos sprendimo 1999/435/EB dėl Šengeno *acquis* apibrėžimo siekiant nustatyti kiekvienos nuostatos arba sprendimo, sudarančių Šengeno *acquis*, teisinį pagrindą, atsižvelgiant į atitinkamas Europos bendrijos steigimo sutarties ir Europos Sąjungos sutarties nuostatas ⁽³⁾ A priede.
- (3) Šis reglamentas toliau plėtoja minėtas nuostatas, kuriomis remiantis pagal Šengeno protokolą yra numatytas glaudesnis bendradarbiavimas, apimantis sritį, nurodytą 1999 m.

gegužės 17 d. Sprendimo 1999/437/EB dėl tam tikrų priemonių taikant Europos Sąjungos Tarybos, Islandijos Respublikos ir Norvegijos Karalystės sudarytą susitarimą dėl šių dviejų valstybių asociacijos įgyvendinimą, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* ⁽⁴⁾ 1 straipsnio B punkte.

- (4) Pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties pridedamo Protokolo dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos 1 straipsnį Airija ir Jungtinė Karalystė nedalyvauja priimant šį reglamentą; dėl šios priežasties ir nepažeidžiant pirmiau minėtojo Protokolo 4 straipsnio; šio reglamento nuostatos nei Airijai, nei Jungtinei Karalystei nėra taikomos.
- (5) Nustatant tas trečiąsias šalis, kurių piliečiams yra taikomi vizų reikalavimai, ir tas šalis, kurių piliečiams jie netaikomi, kiekvienas atvejis nagrinėjamas individualiai ir įvertinamas pagal įvairius kriterijus, kurie, *inter alia*, siejami su nelegalia imigracija, viešąja politika ir saugumu bei su Europos Sąjungos išoriniais santykiais su trečiosiomis šalimis, o taip pat atsižvelgiama į dalyvavimą regioninės ir tarpusavio sąveikos reikšmę. Jei viena iš trečiųjų šalių, nurodytų šio reglamento II priede, nusprendžia vienos ar kelių valstybių narių piliečiams taikyti vizų reikalavimus, turi būti imamasi priemonių nustatyti Bendrijos mechanizmą, kuris padėtų įgyvendinti minėtą tarpusavio sąveikos principą.
- (6) Kadangi Europos ekonominės erdvės susitarimas panaikina vizų reikalavimus Islandijos, Lichtenšteino ir Norvegijos piliečiams, šios šalys nėra įtrauktos į šio reglamento II priedą.

⁽¹⁾ OL C 177 E, 2000 6 27, p. 66.

⁽²⁾ 2000 m. liepos 5 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ OL L 176, 1999 7 10, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 176, 1999 7 10, p. 31.

- (7) Nepažeidžiant įsipareigojimų pagal tarptautines sutartis, pasirašytas valstybių narių, ir ypač atsižvelgiant į Europos sutartį dėl vizų panaikinimo pabėgėliams, pasirašytą Strasbūre 1959 m. balandžio 20 d., sprendimas dėl vizos reikalavimo arba jo netaikymo asmenims be pilietybės ir asmenims, pripažintiems pabėgėliais, turi būti priimamas pagal tai, kokia yra trečioji šalis, kurioje šie asmenys gyvena ir kuri išdavė jiems kelionės dokumentus. Tačiau, atsižvelgiant į skirtumus nacionaliniuose teisės aktuose, taikomuose asmenims be pilietybės ir asmenims, pripažintiems pabėgėliais, valstybė narė gali nuspręsti, ar šių kategorijų asmenims turi būti taikomi vizų reikalavimai tuo atveju, kai trečioji šalis, kurioje gyvena šie asmenys ir kuri išdavė jiems kelionės dokumentus, yra viena iš tų trečiųjų šalių, kurių piliečiams vizų reikalavimai netaikomi.
- (8) Ypatingais atvejais, kai leidžiama taikyti specialias vizų taisykles, valstybės narės gali tam tikroms asmenų kategorijoms panaikinti vizų reikalavimus arba taikyti juos vadovaudamasi tarptautine viešąja teise ir paprotine teise.
- (9) Siekiant užtikrinti sistemos administravimo viešumą ir susijusių asmenų informavimą, valstybės narės turi informuoti kitas valstybes nares ir Komisiją apie priemones, kurių jos imasi pagal šį reglamentą. Tais pačiais tikslais ši informacija turi būti paskelbta ir *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.
- (10) Įvažiavimo į valstybių narių teritoriją arba vizų išdavimo sąlygos neturi įtakos taisyklėms, šiuo metu reglamentuojančioms kelionės dokumentų galiojimo pripažinimą.
- (11) Pagal Sutarties 5 straipsnyje nurodytą proporcingumo principą reglamento, nustatančio trečiasias šalis, kurių piliečiai kirsdami išorines sienas privalo turėti vizas, ir trečiasias šalis, kurių piliečiams šis reikalavimas netaikomas, priėmimas yra ir būtina, ir tinkama priemonė užtikrinti, kad bendrosios vizų taisyklės būtų taikomos efektyviai.
- (12) Šis reglamentas suteikia pagrindą visiškai suderinti trečiųjų šalių, kurių piliečiams kertant valstybių narių išorines sienas yra taikomi vizų reikalavimai, ir trečiųjų šalių, kurių piliečiams tokie reikalavimai netaikomi, klausimus. Tačiau kai kurių II priede išvardytų trečiųjų šalių piliečiams vizų reikalavimų panaikinimas įsigalios vėliau. Siekdama šio tikslo, Taryba priims sprendimą kiekvienos iš tų šalių atžvilgiu, remdamasi Komisijos sudarytomis ataskaitomis,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. I priede išvardytų trečiųjų šalių piliečiai, kirsdami valstybių narių išorines sienas, privalo turėti vizą.
2. Nepažeidžiant 8 straipsnio 2 dalies, II priede išvardytų trečiųjų šalių piliečiams 1 dalyje nurodytas reikalavimas netaikomas, jeigu bendra jų buvimo trukmė neviršija trijų mėnesių.
3. Naujų trečiųjų šalių, kurios anksčiau buvo valstybių, įtrauktų į I ir II priedų sąrašus, dalimi, piliečiams yra taikomos atitinkamai 1 ir 2 dalių nuostatos, nebent Taryba, taikydama atitinkama Sutarties nuostata numatytą procedūrą, nuspręstų kitaip.
4. II priedo sąraše esančios šalies vizų reikalavimų įvedimas valstybės narės piliečiams suteikia galimybę taikyti šias priemones, nepažeidžiant sąlygų jokios sutarties, kurią Bendrija galėjo būti pasirašiusi su ta trečiąja šalimi dėl vizų reikalavimų panaikinimo:
 - a) valstybė narė gali raštu pranešti Komisijai ir Tarybai apie tą faktą, kad trečioji šalis įvedė vizų reikalavimą;
 - b) tokio pranešimo atveju valstybių narių įsipareigojimas taikyti minėtos trečiosios šalies piliečiams vizų reikalavimus yra laikinai pradedamas vykdyti praėjus 30 dienų po pranešimo gavimo, nebent Taryba anksčiau to laiko kvalifikuota balsų dauguma nusprendžia kitaip;
 - c) preliminarus vizų reikalavimo įvedimas prieš jam įsigaliojant yra Tarybos skelbiamas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*;
 - d) Komisija išnagrinėja kiekvieną Tarybos arba valstybės narės prašymą, kuriame Tarybai pateikiamas pasiūlymas pakeisti šio reglamento priedus įtraukti atitinkamą trečiąją šalį į I priedą ir pašalinti ją iš II priedo;
 - e) jeigu iki Tarybai priimant tokią šio reglamento priedo pataisą trečioji šalis atšaukia savo sprendimą įvesti vizų reikalavimą, susijusi valstybė narė tuoj pat raštu pranešta apie tai Komisijai ir Tarybai;
 - f) toks pranešimas yra Tarybos spausdinamas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*. Preliminarus vizų reikalavimo įvedimas susijusios trečiosios šalies piliečiams yra atšaukiamas praėjus 7 dienoms po paskelbimo datos.

2 straipsnis

Pagal šį reglamentą „viza“ — tai yra valstybės narės išduotas leidimas arba jos priimtas sprendimas, reikalingas:

- įvažiuoti numatytam buvimui į valstybę narę arba kelias valstybes nares, iš viso ne ilgiau kaip trims mėnesiams,
- vykti tranzitu per tos valstybės narės arba keleto valstybių narių teritoriją, išskyrus tranzitą oro uoste.

3 straipsnis

Nepažeidžiant įsipareigojimų pagal Europos susitarimą dėl vizų panaikinimo pabėgėliams, pasirašytą 1959 m. balandžio 20 d. Strasbūre, asmenims, pripažintiems pabėgėliais, ir asmenims be pilietybes:

- yra taikomi vizų reikalavimai, jei trečioji šalis, kurioje jie gyvena ir kuri išdavė jų kelionės dokumentą, yra viena iš šalių, išvardytų I priede,
- gali būti panaikinti vizų reikalavimai, jei trečioji šalis, kurioje jie gyvena ir kuri išdavė jų kelionės dokumentą, yra viena iš trečiųjų šalių, išvardytų II priede.

4 straipsnis

1. Valstybė narė gali numatyti išimtis 1 straipsnio 1 dalyje nurodytiems vizų reikalavimams arba 1 straipsnio 2 dalyje nurodytam vizų reikalavimų panaikinimui šiais atvejais:

- a) asmenims, turintiems diplomatinius pasus, tarnybinius pasus ir kitus oficialiuosius pasus;
- b) civilinio oro ir jūrų transporto įguloms;
- c) lėktuvų įguloms ir avariniais arba pagalbos reisais vykstantiems pagalbininkams ir kitiems gelbėtojams nelaimės ar avarijos atveju;
- d) laivų, plaukiojančių tarptautiniuose vandenyse, civilinei įgulai;
- e) asmenims, turintiems leidimus (*laissez-passer*), išduotus atitinkamų tarpvyriausybinių tarptautinių organizacijų savo atstovams.

2. Valstybė narė gali panaikinti vizos reikalavimą moksleiviui, kuris turi I priede nurodytos trečiosios šalies pilietybę ir kuris gyvena II priede nurodytoje trečiojoje šalyje bei keliauja su mokyklos ekskursija kaip moksleivių grupės narys, lydimas tos pačios mokyklos mokytojo.

3. Valstybė narė gali taikyti 1 straipsnio 2 dalyje nurodyto vizos reikalavimo panaikinimo išimtis asmenims, kurie savo buvimo metu užsiima apmokama veikla.

5 straipsnis

1. Per dešimt darbo dienų nuo šio reglamento įsigaliojimo valstybės narės praneša kitoms valstybėms narėms ir Komisijai apie priemones, kurių jos ėmėsi pagal 3 straipsnio antrą įtrauką ir 4 straipsnį. Apie bet kokius kitus tokių priemonių pakeitimus lygiai taip pat yra pranešama per penkias darbo dienas.

2. Komisija informaciniais tikslais skelbia *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* apie priemones, apie kurias buvo pranešta pagal 1 dalį.

6 straipsnis

Šis reglamentas neįtakoja valstybių narių kompetencijos, susijusios su valstybių bei teritorinių vienetų ir jų Vyriausybės išduotų pasų, kelionės bei asmens tapatybę patvirtinančių dokumentų pripažinimu.

7 straipsnis

1. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 574/1999 ⁽¹⁾ pakeičiamas šiuo reglamentu.

2. Bendrųjų konsulinė instrukcijų (BKI) ir Bendrojo vadovo (BV) galutinės redakcijos, sudarytos po Šengeno vykdomojo komiteto 1999 m. balandžio 28 d. sprendimo (SCH/Com-ex (99) 13), yra keičiamos taip:

1. BKI 1 priedo I dalies pavadinimas ir BV 5 priedo I dalies pavadinimas išdėstomi taip:

„Bendras trečiųjų šalių, kurių piliečiams yra taikomi vizų reikalavimai, sąrašas nustatytas Reglamentu (EB) Nr. 539/2001“;

2. BKI 1 priedo I dalyje esantis sąrašas ir BV 5 priedo I dalies sąrašas pakeičiami šio reglamento I priedu;

3. BKI 1 priedo II dalies ir BV 5 priedo II dalies pavadinimai išdėstomi taip:

„Bendras trečiųjų šalių, kurių piliečiams netaikomi vizų reikalavimai, sąrašas nustatytas Reglamentu (EB) Nr. 539/2001“;

4. BKI 1 priedo II dalies ir BV 5 priedo II dalies sąrašai pakeičiami šio reglamento II priedu;

5. BKI 1 priedo III dalis ir BV 5 priedo III dalis netenka galios.

3. Šengeno vykdomojo komiteto 1997 m. gruodžio 15 d. sprendimas (SCH/Com-ex(97) 32) ir 1998 m. gruodžio 16 d. sprendimas (SCH/Com-ex(98)53, rev.2) netenka galios.

8 straipsnis

1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtąją dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

2. Tačiau II priede žvaigždute pažymėtos šalies piliečiams, 1 straipsnio 2 dalies įsigaliojimo datą vėliau nusprendžia Taryba, remdamasi Sutarties 67 straipsnio 3 dalimi ir pranešimu, minimu tolesnėje pastraipoje.

Siekdama šio tikslo, Komisija turi prašyti susijusios šalies nurodyti, kokius įsipareigojimus ši yra pasirengusi prisiimti dėl nelegalios imigracijos ir nelegalaus gyvenimo, įskaitant repatriaciją asmenų iš tos šalies, kurioje jie nelegaliai gyvena, ir informuoja apie tai Tarybą. Komisija pateikia Tarybai pirmąją ataskaitą kartu su visomis reikiamomis rekomendacijomis ne vėliau kaip 2001 m. birželio 30 d.

⁽¹⁾ OL L 72, 1999 3 18, p. 2.

Kol Taryba nėra priėmusi akto, įtvirtinančio pirmiau minėtą sprendimą, tos šalies piliečiams yra taikomas reikalavimas, nurodytas 1 straipsnio 1 dalyje. Šio reglamento 2-6 straipsniai yra taikomi be išlygų.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas valstybėse narėse pagal Europos bendrijos steigimo sutartį.

Priimta Briuselyje, 2001 m. kovo 15 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

M.-I. KLINGVALL

I PRIEDAS

Bendras sąrašas, nurodytas 1 straipsnio 1 dalyje

1. VALSTYBĖS

Afganistanas	Gabonas
Albanija	Gambija
Alžyras	Gruzija
Angola	Gana
Antigva ir Barbuda	Grenada
Armėnija	Gvinėja
Azerbaidžanas	Bisau Gvinėja
Bahamos	Gviana
Bahreinas	Haitis
Bangladešas	Indija
Barbadosas	Indonezija
Baltarusija	Iranas
Belizas	Irakas
Beninas	Jamaika
Butanas	Jordanija
Bosnija ir Hercegovina	Kazachstanas
Botsvana	Kenija
Burkina Fosas	Kiribatis
Birma/Mianmaras	Kuveitas
Burundis	Kirgizija
Kambodža	Laosas
Kamerūnas	Libanas
Žaliojo Kyšulio Salos	Lesotas
Centrinės Afrikos Respublika	Liberija
Čadas	Libija
Kinija	Madagaskaras
Kolumbija	Malavis
Kongas	Maldyvai
Dramblio Kaulo Krantas	Malis
Kuba	Maršalo salos
Kongo Demokratinė Respublika	Mauritanija
Džibutis	Mauricijus
Dominika	Mikronezija
Dominikos Respublika	Moldova
Egiptas	Mongolija
Pusiaujo Gvinėja	Marokas
Eritrėja	Mozambikas
Etiopija	Namibija
Federacinė Respublika Jugoslavija (Serbija ir Juodkalnija)	Nauru
Fidžis	Nepalas
Buvusi Jugoslavijos Respublika Makedonija	Nigeris

Nigerija	Surinamas
Šiaurės Korėja	Svazilandas
Marianos Šiaurinės salos	Sirija
Omanas	Tadžikistanas
Pakistanas	Tanzanija
Palau	Tailandas
Papua ir Naujoji Gvinėja	Komorai
Peru	Togas
Filipinai	Tonga
Kataras	Trinidadas ir Tobagas
Rusija	Tunisas
Ruanda	Turkija
Sent Kitsas ir Nevis	Turkmėnistanas
Sent Lusija	Tuvalu
Sent Vinsentas ir Grenadinai	Uganda
San Tomė ir Prinsipė	Ukraina
Saudo Arabija	Jungtiniai Arabų Emyratai
Senegalas	Uzbekistanas
Seišeliai	Vanuatu
Siera Leonė	Vietnamas
Saliamono salos	Vakarų Samoa
Somalis	Jemenas
Pietų Afrikos Respublika	Zambija
Šri Lanka	Zimbabvė
Sudanas	

2. TERITORINIAI DARINIAI IR VALDOS, BENT VIENOS VALSTYBĖS NARĖS NEPRIPAŽINTI KAIP VALSTYBĖS

Rytų Timoras

Palestinos Autonomija

Taivanas

II PRIEDAS

Bendras sąrašas, nurodytas 1 straipsnio 2 dalyje

1. VALSTYBĖS

Andora	Lietuva
Argentina	Malaizija
Australija	Malta
Bolivija	Meksika
Brazilija	Monakas
Brunėjus	Naujoji Zelandija
Bulgarija	Nikaragva
Kanada	Panama
Čilė	Paragvajus
Kosta Rika	Lenkija
Kroatija	Rumunija (*)
Kipras	Salvadoras
Čekija	San Marinas
Ekvadoras	Singapūras
Estija	Slovakija
Gvatemala	Slovėnija
Vatikanas	Pietų Korėja
Hondūras	Šveicarija
Vengrija	Jungtinės Amerikos Valstijos
Izraelis	Urugvajus
Japonija	Venesuela
Latvija	

2. KINIJOS LIAUDIES RESPUBLIKOS SPECIALIEJI ADMINISTRACINIAI REGIONAI

- Honkongo SAR ⁽¹⁾
- Makao SAR ⁽²⁾

⁽¹⁾ Vizų reikalavimo panaikinimas galioja tikrai asmenims, turintiems Honkongo specialiojo administracinio regiono pasus.

⁽²⁾ Vizų reikalavimo panaikinimas galioja tikrai asmenims, turintiems Makao SAR pasus.

(*) Žr. 8 straipsnio 2 dalį.